

סיפורי תורה

ספור השגחה מפלא הקושר בין פשיטת הרגל של דון בלוז'י האיטלקי לבין הצלת ישיבתו של ר' משה ולס באוסטר'יה, תחת המגף הנאצי.

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב
עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

הספר מוקדש בחיבה יתרה

לילדים הרכים והנעימים
ילדיהם של ידידי נפש
ה"ה **דוד מאיר** נ"י
ה"ה **רותי** נ"י
ה"ה **מרים** נ"י
לבית משפחת **בר-חן** היקרה הע"י

האב רבי **רפאל** שליט"א
והאם מנב"ת מרת **יילנה** תחי'

יהי רצון שזכות התורה תעמוד להם
ולמשפחתם המופלאה ויזכו לגדול לתורה,
למצוות, לחופה ולמעשים טובים לתפארת
הוריהם ומוריהם וירונו נחת את כל
סובביהם לאורך ימים ושנים טובות מתוך
בראות איתנה, הרחבת הדעת ונהורא
מעליא, אמן.

ציורים:

דן בר-לב

עריכת לשון:

הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות וניקוד:

יהודית הירשמן

הגהות לשון:

יהודית כהן

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

תמוז תשע"ט

אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או
מכני לרבות צילום והקלטה ללא
אישור בכתב מהמוציא לאור

סטודיו "יקרות"

מזיע שירותי הוצאה לאור
מקצועיים ברמת גימור גבוהה:

כתיבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד,
עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.

לקבלת הצעה 050-4164500

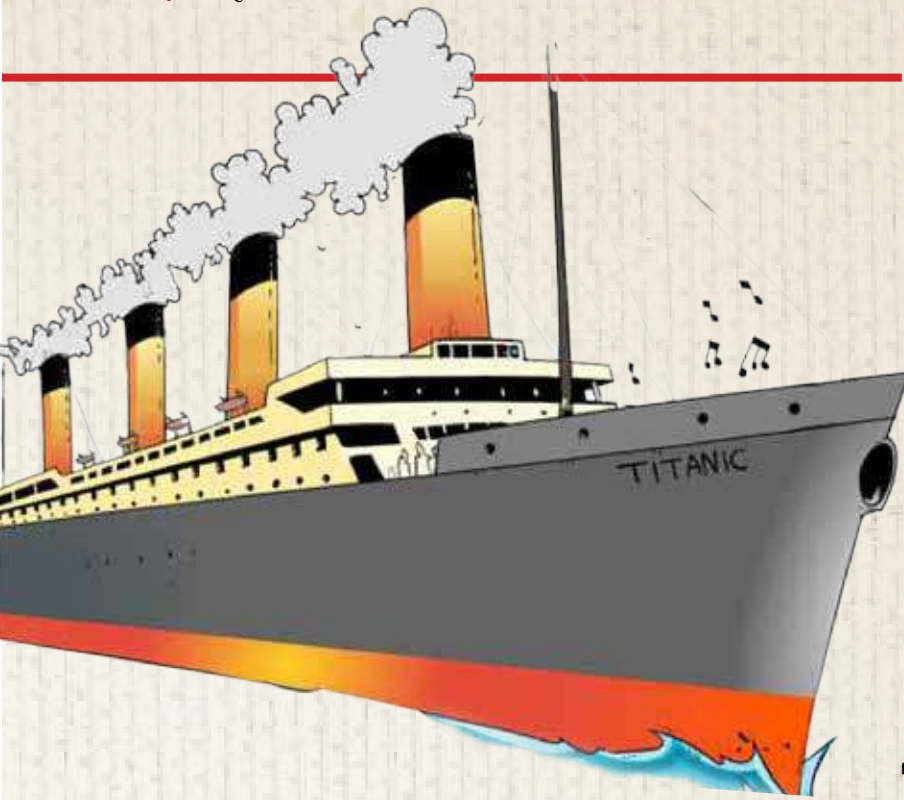
להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:

050-4164-500

איש קשר: מנחם

4164500@gmail.com | ohayon-books.co.il

למחבר אין כל קשר לאתר המכירות!

הקדמה

טיטאניק, ספינת הענק, הייתה ונותרה סמל ועדות לאזלת ידו של האדם. באותם ימים העצימה ספינת הפאר את תחושת שכרון הכף בעולם המערבי, שכן בוני הספינה היו בטוחים ששום כח בעולם לא יוכל לה.

נכבדי אותו דור, עשירים מפלגים ואנשים רמי מעלה, מהרו להרשם להפלגת הבכורה. מי שזכה להצטרף להפלגה, ראה בכך אות וסימן למעמדו המכבד, וכל אלו שלא זכו לכך ונותרו על החוף הביטו בהם בקנאה מהולה בהערצה.

אך תחושת שכרון הכף לא ארכה זמן רב. הספינה האדירה והעצמתית התנגשה בשרטון של קרח. היתה זה לילה אפל, וזמן רב ארוך עד שהקברניטים הזחוחים הבינו כי הם נתונים בסכנת חיים...

הזחוחות עלתה לנוסעי הספינה בדמים מרבים. האסון הנורא שהתרחש באותו לילה, גבה את חייהם של למעלה מאלף בני אדם. רק מעט מיושבי הספינה נצלו ממות.

אך יותר מן האסון שבמותם של בני האדם, הייתה בטביעת הטיטאניק משום התפכחות! העולם המערבי התפכח - ולו לזמן מה - מתחושת שכרון הכף והעצמה.

בפרכים הקודמים שלבנו את ספורה ההיסטורית של הטיטאניק עם ספרו של משה, נער כפרי פשוט, שנולד למשפחה עניה ויראת שמים.

משה לא שוקט על שמריו. הוא החל רוקם חלומות כיצד להתעשר, ועם חלוף הזמן ראה ברכה בעמלו. אט אט צבר כסף ורכש נכסים, וההמשך ידוע.

משה עוזב את הכפר הקטן והדל ועוקר אל העיר הגדולה, שם הוא שולח ידיו בעסקים, מתלבש בהדר ורוכש לו שם ומעמד. אולם אליה וקוף בה. התרחקותו של משה ממשפחתו העניה גורמת לו להתרחק גם מארח החיים הצנוע והשמרני שעל ברכיו גדל.

כאן המקום להודות לעוסקים במלאכה, הצות המבחר והמקצועי:

ראשית, אשגר מלות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלוא אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיחד, ידידי ורוב חביבי, הרה"ג רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. על שסיעני ומסיעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התכן בדרכו היחודית, המקצועית והמדיקת. תודה מיחדת לידידי היקר, האמן והצייר דן בר-לב, על ציורי הקומיקס המקסימים והמקצועיים ועל אשר סיע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפנים של תודה והערכה לנלקדנית והמגיחה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגיחה ולעורכת המקצועית, הגב' יהודית כהן על מלאכת המחשבת המדיקת בהגהות לשון ובשפוחי התכן. תודה מיחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיונם' נקדות חן וסיעו אף הם בשפור התכן והציורים.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי, אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקדש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחותי, ולה אני חב את הכרת תודתי, כי לולא סיעה התמידי בכל המפעל הגדול הזה, לא יכלתי לברך על המגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארכים ומתקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

קריאה מהנה ומועילה
אברהם אוהיון

אולם ימי השלוחה מסתיימים באחת, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה. הצורך הנאצי עולה לשלטון ובני העם היהודי מוצאים עצמם תחת סכנת הכחדה.

ר' משה מצליח למלט את משפחתו לאמריקה, בסיועו האדיב של מר רודס, הנדיב האמריקאי שומר על קרקעותיו לטובת הישיבה. אולם הוא עצמו מתעקש להשאר בזלצבורג, עם צאן מרעיתו.

כך מוקם הגטו בזלצבורג, ורבי משה ולס מתבקש לעמד בראשו. זו היא החלטה לא פשוטה בעליל, אבל ר' משה נענה להוראת רבו ונוטל על עצמו את התפקיד הרגיש והמרכזי.

ואז, תקופה קצרה לאחר מכן, מתברר כי הנהגתו של ר' משה כלפי מידע רגיש שהיה בידיה על דון בלוצ'י, פושט הרגל האיטלקי שגרום לו לקריסה כלכלית, טומנת בחובה הצלה מפלאה של לא מעט יהודים, על אדמת אוסטריה ועל אדמת איטליה.

בשני הפרקים הבאים נתנדע לספור ההשגחה המפלאה, רוי ערכים נאצלים כאמנת חכמים, עבודת המדות, וידיעה ברורה, כי הקדוש ברוך הוא לא עזב ולא יעזב לעד את בניו אהוביו.

הוא נוטש את החמש ואת הגמרא, ומסגל לעצמו ארץ חיים רהבתני וגשמי.

כעבור תקופה עומד משה בפני עסקה עם דון בלוצ'י, אחד מעשירי איטליה, המחזיק ברשת אפנה יקרתית, ואז אין מאשר ממנו.

משה השקיע את כל הונו בשתפות המזהירה. ואולם, זמן קצר לפני הפתיחה הראונית, בקש משה להפליג על הטיטאניק, כפיאה וכיאות לעשיר רם מעלה כמותו.

ההפלגה עברה על מי מנחות, אולם באחד מימי ההפלגה מתקבל בספינה עתון ובו ידיעה מרעישה. "דון בלוצ'י האגדי פשט את הרגלו!!!" מכריזה הכותרת.

דון בלוצ'י פשט את הרגל, כשהוא גורר עמו את כל שתפיו, עליהם נמנה גם משה, מידענו. משה קורס מתעלף, וזמן קצר לאחר מכן שוקעת הטיטאניק במצולות, ומשה, שנצל בנס, מוצא עצמו על רפסודה קטנה, בחברתו של גוי זקן ושבע ימים. שם, על הרפסודה הקטנה, נושא משה את ודי חיו, מלב קרוע ומרמח ומתקרר לאביו שבשמים כפי שלא התקרב מעודו.

ישועתו הגיעה מכאן בלתי צפוי. יוהן ברנהרד, גוי זקן שנאחז עמו ברפסודה, מוריש לו את כל הונו כשהוא מוסר לו את מספרה הסודי של כספתו שבשנייה! יוהן נפטר כעבור כמה רגעים, ומשה שורד את הארוע והופך לעשיר מפלא, מקים מוסדות תורה וחסד וזוכה לשני שלחנות.

רבי משה ולס מקים ישיבה ועומד בראשה, וכעבר תקופה הוא עוקר עם ישיבתו לזלצבורג שבאוסטריה, על מנת להפיץ שם את אור התורה. נראה כי אין תקופה טובה מזו עבור ר' משה, ברוחניות ובגשמיית.

מכל מקום, מאחר שהסודות הללו מתגלים למוישי ברגע האחרון ממש, אין לו בררה והוא משלים את העסקה בלב כבד ומצטרף להפלגה על הטיטאניק.

שם, על הספון, הוא מקבל את הבשורה המרה, כי מר בלוז'י פשט את הרגל. מוישי, שאבד את כל כספו בן רגע, שאל את נפשו למות.

ואז, בשעת ערב, סטתה הטיטאניק ממסלולה והתנגשה בקרחון ענק. הטיטאניק ירדה למצולות, אולם רק מעט מנוסעיה נצלו. מוישי, שבקש לעלות על אחת מסירות ההצלה, נדחה בבזיון. המלחים ידעו כי הוא פושט רגל והתייחסו אליו בהתאם.

וכך מצא את עצמו מוישי נאחז בכפיים עץ, יחד עם עוד גוי זקן, מבקש מפלט והצלה מן המים הקפואים. שם שב מוישי בתשובה שלמה, בלב קרוע ומרתח, כשהוא נושא את ודיו האחרון. ואז הגיעה ישועתו המפלאה. יוהן, הגוי הזקן, התרגש למשמע ודיו של מוישי ומסר לו את מספר הכספת הסודית שלו בשווייץ. יוהן הסתלק מן העולם כעבר זמן קצר, ומוישי, ששרד את הטביעה, הפך לעשיר מפלג.

פרולוג

מוישי הצעיר גדל בכפר הקטן והשלו עם בני משפחתו, אולם הוא לא השלים עם החיים הפשוטים שחיו הוריו. הוא שאף תמיד לגדל ולהתעשר. הוא הקים קו אספקה של ביצים וחלב והעסק שהפך מצלח נמכר ביום מן הימים לבערל העסקן תמורת ארבע מאות זהובים.

את הכסף השקיע מוישי בחנות שעונים שפתח בעיר הגדולה, והברכה שרתה בעמלו. אולם במקביל החל מתרחק מכור מחצבתו. כאשר הצע לו, לימים, להיות שותף בעסקי ההלבשה של מר בלוז'י האיטלקי, לא היה מאשר ממנו. מוישי השקיע את כל הונו בעסקה.

באותו זמן יצאה הטיטאניק להפלגת הבכורה שלה, ומוישי בקש להצטרף להפלגה, כפיאה לעשיר רם מעלה כמותו.

אולם זמן קצר קדם ההפלגה נודע כי מועד ההפלגה נדחה בחדש תמים, ומוישי מחליט לנצל את הזמן על מנת לנסע לאיטליה ולהכיר את מר בלוז'י מקרוב.

הוא מגיע לאיטליה ושם מתגלים לו סודות מטרידים, שאלו היו ידועים לו קדם לכן - לא היה נכנס עם מר בלוז'י לשתפוח.

ימי מלחמת העולם השנייה. הגרמנים מתקדמים וכובשים את אירופה.

לעזוב? זה לא פשוט בכלל. עלינו להתפלל.

נקישות בדלת.

למי יש פנאי לכתוב מכתבים בימים טרופים שכאלו?

ביתו של ר' משה ולס, בזלצבורג שבאוסטריה

ר' משה, יקירי, ממש מסכן להיות כאן, עלינו לעזוב בהקדם. הגרמנים הרשעים משמידים את היהודים בכל מקום שאליו הם מגיעים.

מוישי שב בתשובה שלמה, הקים מוסדות תורה וחסד והחל שוקד על התורה ועל העבודה, וברבות הימים הוא עוקר עם ישיבתו לזלצבורג שבאוסטריה, על מנת להפיץ בה את אור התורה.

ואז מתרגשים על אירופה ענני מלחמת העולם השנייה. ר' משה כבר אינו צעיר לימים, אולם הוא בשיא כחו. הוא פועל ועושה רבות למען הקהלה, ובין היתר הוא עומד בראשות הישיבה.

ב"טיטאניק ל" יתברר, כי גבורת נפשו של ר' משה - שבאה לידי בטוי עם טביעתה של הטיטאניק - הביאה להצלת יהודים רבים בימי השואה הנוראה.